

בס"ד כ' מר-חשוון ה'תשפ"ז
הדלקת נרות - 16:34
צאת השבת - 17:24
רבנו תם - 17:59
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1324
@ השבת כ' חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.
@ ניתן להקדיש את העלון ואת שידורי הלוויין לרפואה,
ברכה והצלחה ופרנסה טובה או לע"י קרובים.
מערכת העלון 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת וירא

מפסידין: "ואשה אחת"
(מלכים ב' ד')

סגולה להשתתף בשיעורו בלוויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30

וַיִּקַּח נָא עַל יְדֵי שְׁלִיחֵי. (רש"י) מדוע את המים נתן על ידי שליח ואילו את הלחם נתן בעצמו ככתוב: "ואקחה פת לחם"? כי הם נדמו לאברהם כעריבים שמשתחוים לאבק רגליהם, ורצה להסיר במים עבודה זרה. אלא, שעבודה זרה של עכו"ם אינה בטלה על ידי ישראל (ע"ז נ"ב) **לכן נתן המים על ידי שליח דווקא.**

וְיִצְחָק עֶלְפָּר וַאֲפֶר (יח כז)
עפר אין לו חשיבות מצד העבר, אך מצד העתיד הוא עשוי להוציא פירות וצמחים אחרי חרישה וזריעה. לעומת זאת, **האפר**, אין לו חשיבות מצד העתיד, שאינו עשוי להצמיח דבר, אבל חשיבותו בעבר, שהרי בתחילה היה דבר מועיל. אברהם אבינו היה כל כך שפל רוח בעיני עצמו, עד כי המשיך עצמו לעפר ואפר גם יחד - כעפר מצד העבר וכאפר מצד העתיד. (הגאון מבריסק)

"והוא ישיב פתח האהל כחם היום"
לומדים על הבחירה שמלמדנו אברהם אבינו ע"ה. "ישב פתח האהל כחם..." ר"ת **כיפה**. והתיבה "**כחם**" אותיות **כחם לב יקח מצות**, כדברי שלמה המלך ע"ה במשלי: "ישב פתח האהל כחם" ס"ת **מחבל** שסבור שהם ערביים. לכן כיפה... אל תקרי **כיפה** אלא **כאפיה**. (שלמה אלביליה הי"ו)

"ויטע אשל בבאר שבע"
אמר רבי עזריה, מהו אשל? אכילה שתיה לזיה. **מעשה** בעשיר שהרבה במצות צדקה והכנסת אורחים. פרצה שריפה בביתו, ורוכשו עלה באש. בא לגאון ר' אליהו מוולנא, ושאל: כל ימינו הפרשתי מצותי לצדקה, ופיזורתי הון לאורחים, וזה מה שפלה בסופי? ענה הגאון: אצל אברהם כתוב: "ויטע אשל" ראשי תבות **אכילה, שתיה לזיה**. ואילו אתה, רק האכלת והשקית עניים, ולא קיימת מצוות הליווי. ולכן **אכילה ושתיה**, יחד **"אש"**. **"ויטע אשל בבאר שבע"** (יט, יא)

אף על פי שהיו מוכיבים בסנוורים, טרחו למצוא הפתח כדי לשובר הדלת, כמאמר חז"ל, **רשעים אפילו עומדים בפתחו של גיהנום אינם חוזרים בתשובה**. (ספורנו).

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּגִים

טחן קמח טחון =

שְׁב וַאֲמַר דְּבָרִים יְדוּעִים, לא חדש דְּבָר.
דוגמה: לדעת הסטודנטים בחוג, המרצה החדש אינו מחדש דבר, אלא טוחן קמח טחון.
מקור: ...יצאה בת-קול ואמרה לו [לנבוכדנצר]: עם הרוג הרגת, היכל שרף שרפת, קמח טחון טחנת [סתהדרין צו]. הפקנה: לא אָתָּה שֶׁרַפְּתָּ אֶת הַמִּקְדָּשׁ, כִּינָן שְׁהוּא הָיָה כְּבָר שֶׁרָפָּה. (ניבונוכו)

מְלִיִּיזֵי הַפְּרִשָּׁה:
< ביקור שלוש המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת **יצחק** לעת זקנתם.
< הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
< אברהם ושרה בגר.
< הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.
< הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
< **עקידת יצחק**, הנסיון העשירי והגדול.
< תולדות בני נחור שממנה יצאה **רבקה**.
"ויקח בן בקר רך וטיב ויהא אל הנער..." (יח, ז)
משימה חשובה ודחופה רצוי לחלקה למשימות קטנות, כך היא מתבצע מהר יותר. **אברהם מחלק משימות לשרה ולנער ולעצמו.**

"וירא והנה איל אחר נאחז בסבך" (כב, ג)
הקב"ה הראה לאברהם אבינו שיש עקדה ממין אחר, והוא מה שהאדם **"נאחז בסבך"** - נלחם **בסבך היצר שבו הוא לכוד**. (ה'חזוה' מלובלין)

"מהרי" שילוש סאים קמח"
שלוש סאים קמח סופי תיבות **שמח** שמצוות הכנסת אורחים יש לעשות בשמחה. (ר' משה שליט"א)

"באילני מברא..."
"מברא" ר"ת של "ממרא" מורה על כל האירועים הקשים שעבר אברהם אבינו: **מצרים** שפרעה לקח את שרה, **מלכים** זו מלחמת ארבעת המלכים, **רעב** שהיה רעב בארץ, **אש** שהושלך לכבשן האש באור כשדים. רמז לו ממרא לאברהם, אחרי שהקב"ה הצילך מכל הצרות האלו, **ראוי שתמלא רצונו ותמול את עצמו**.

"גידולה הכנסת אורחים ויתר מקבלת פני השכינה"
מדוע? שואלים המפרשים. (שבת קכ"ז).
כי הקבלת פני השכינה **פעם אחת בחודש** (ראה בברכת הלבנה) ואילו הכנסת אורחים **כל הזמן**.

"והתפרך נעים מלח..."
מדוע נהפכה לנציב מלח? (רש"י) עונש מידה כנגד מידה: במלח חטאה ובמלח לקתה (היא ביקשה מלח מהשכנות כדי לרמוז להם שבאו לביתה אורחים).
"ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בור"
בלידת יצחק, הוצרך אברהם להיות בן מאה שנה, בכדי לתקן דורות המבול, **אנוש**, תפלה. ראשי תיבות **מאה**. וזה שנאמר: **"תמכסה אני מאברהם"** ר"ת **מאה**. (ילקוט ראובני בשם מגלה עמוקות)

הסירו ממשל מדון עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"**, **"חידושי"**, **"דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות" הלכות ביקור חולים

"וירא אליהו ה' - לבקר את החולה" (ב"מ פו), ואילו המלאך רפאל נשלח "לרפאות את אברהם".

א. מצוה לבקר את החולה, ויש אומרים שהיא מצוה מן התורה. ויש אומרים שהיא מצוה מדברי סופרים. ובכל אופן אין מברכין על מצוה מכמה טעמים. (ילקו"י אבלות סימן א' עמוד לו)

ב. מצוה זו נוהגת גם אם החולה שוכב בבית חולים, וישנם רופאים ואחיות המטפלים בו במסירות, ודואגים למחסורו, שבכל זאת מצוה ליכנס אליו לבקר כדי לעודדו, ולבקש עליו רחמים, שהוא בכלל ואהבת לרעך כמוך. (ילקו"י אבלות מהדורת תשס"ד סימן א' סעיף ב עמוד מא).

ג. כתב בשאלות דרב אחאי גאון, שלא ילך לבקר את החולה לבדו, אלא יקח עמו לביקור עוד שניים. אולם אין זה לעיכובא, אלא לכתחילה היכא אפשר. (ילקו"י אבלות סי' א' ס"ג מב).

ד. עיקר מצות ביקור חולים היא לכתחלה שילך בעצמו לבקר את החולה, אם יש באפשרותו לילך לבקר, ואינו יוצא ידי חובת המצוה בשלימותה על ידי הטלפון, או על ידי מכתב השואל בשלומו. אמנם בקשת רחמים על החולה יכולה להיות אף שלא בפניו, וכגון שעושה לו "מי שברך" במנין לעשרה אנשים, והתפלה הרצויה ביותר על החולה היא בפניו, (אז אינו מזכיר את שמו בתפלה כמבואר לקמן). ומי שאינו יכול לבקר את החולה בעצמו, טוב לטלפן אליו או לשלוח מכתב לחזוק ולעודדו בדברים. (יחזה דעת חלק ג' סימן פג עמוד רעט).

ה. אפילו הגדול ילך לבקר הקטן, ואפילו כמה פעמים ביום, ואפילו בן גילו, ובלבד שלא יטריח עליו. ואם החולה שוכב על המיטה, מותר לשבת על כסא או ספסל, וכיום לא נהגו לדקדק שלא לבקר החולה בג' שעות הראשונות. (ילקו"י אבלות מהדורת תשס"ד סימן א' ס"ה ע"מ ד)

ו. אין החולה צריך לעמוד בפני המבקר אתו, אפילו אם הם תלמידי חכמים וזקנים, אך אם ירצה להחמיר על עצמו ולעמוד בפניהם, רשאי להחמיר, ואין בזה משום "כל הפטור מן הדבר ועושהו נקרא הדיוט". ובכל אופן ספר תורה שעובר לפני החולה, צריך החולה לעמוד מפניו. (יביע אומר ח"ג י"ד כז).

ז. גם הנשים חייבות במצות ביקור חולים. אך אשה נשואה שרשות בעלה עליה, פעמים והיא פטורה ממצוה זו. (ילקו"י אבלות מהדורת תשס"ד סימן א' סעיף ז עמוד מז)

ח. יש אומרים שאשה יכולה לבקר איש חולה, וכן להיפך, ובלבד שלא יתייחדו לבדם. ויש חולקים ואומרים שאין זו מדת צניעות שאשה תבקר איש, או ההיפך, אלא אשה תבקר אשה, ואיש יבקר איש. (ילקו"י אבלות מהדורת תשס"ד סימן א' סעיף ח עמוד מז).

ט. נהגו שאם מי שהיה לו ריב עם חבירו מבקר את חבירו החולה, ואין לחוש לכך שיסברו שהוא שמח במחלתו, ואדרבה על ידי כך ירבה השלום בישראל. אף המרובה ביניהם היתה גדולה, נכון שקודם שיבוא לבקר ישלח אליו שליח שרוצה לבקר, וכשיתן לו רשות ילך אצלו לבקר. (ילקו"י אבלות מהדורת תשס"ד סימן א' סעיף י עמוד מח)

י. מותר לבקר חולה גם בשבת, ואמר לו שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא. ואף אם כבר ביקרו בימות החול, ורוצה לבקר שנית גם בשבת, אין בכך כל מניעה, שהרי אין שיעור למצות ביקור חולים. (ילקו"י אבלות א' סעיף יא עמוד מח)

יא. מותר לעשות "מי שברך" לחולה בשבת, ואמר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא. וכאשר עושים מי שברך לחולה, לא יאמרו הוא יברך את החולה פלוני וכו', אלא יברך את פלוני וכו', ולא יתארוהו בתואר החולה, שלא יתער מלו. ולעולם יכלול את החולה בתוך שאר חולי ישראל, שמתוך שכוללו עם אחרים תפלתו נשמעת יותר. (ילקו"י אבלות סי' א' ס"ה).

פרשת וירא - "ויבקר אברהם"

כשהשבת נכנסת בארבע - מי נושא בעול הבית? שאלה שנשלחה אליי מאחת הקוראות הגב' ה.מ. שתחיה "בעלי ואני רוצים לקבל את השבת בשמחה ובשלווה, אבל בימי שישי אני מרגישה שרוב האחריות להכנות מוטלת עליי. איך אפשר ליצור שותפות אמיתית בבית, בלי שהמתח ילווה אותנו עד כניסת השבת?"

לא להמתין שיבשו

פרשת וירא מציבה בפנינו דמות מופת של זריזות ומסירות. התורה מתארת את הכנסת האורחים של אברהם אבינו ברצף של פעלים: "ויִרְצֵךְ לִקְרֹאתָם", "ויִמְהַר אֲבִרְהָם", "ויִרְצֵךְ אֶל הַקָּדוֹר" (בראשית יח, ג-ז). שלוש פעמים מדגישה התורה את זריזותו של אברהם. בעצמו נרתם למשימה, אף שהיה ביום השלישי למילתו. התורה אינה מתארת כאן רק הכנסת אורחים, אלא גם את מעלתה של עשייה אישית מתוך מסירות.

וזהו יסוד גדול גם בהכנות לשבת: מי שמבין את ערכה של השבת אינו ממתין שיטילו עליו משימה. הוא רואה את הצורך ונרתם מעצמו.

ההבדל בין עזרה לשותפות הוא עמוק. עזרה מתחילה לעיתים רק כשמבקשים אותה; שותפות מתחילה כשאדם מרגיש שהאחריות מוטלת גם עליו. וכאשר כל אחד מבני הבית נושא בעול, ההכנות לשבת אינן רק הכשרת הבית לקראת שבת, אלא גם הכשרת הלב לקבל את פניה.

לכבוד שבת - לא רק לדבר, אלא לעשות

הגמרא מספרת על גדולי האמוראים שעסקו בעצמם בהכנות לשבת: רב חסדא חתך ירקות, ואמוראים אחרים עסקו בהכנת צורכי הבית, אף שיכלו להטיל את המלאכה על אחרים (שבת קיט ע"א).

אם גדולי ישראל לא ראו פחיתות כבוד בעבודה לכבוד שבת, אלא מעלה ומצווה, על אחת כמה וכמה שאין לראות בעבודות הבית אחריות המוטלת על אחד מבני הזוג בלבד.

אין זו רק שאלה מי מבשל, מי מסדר ומי מטפל בילדים. השאלה העמוקה היא אם כל אחד מבני הבית מרגיש שהוא נושא בעול, או שאחד מתרוצץ בעוד האחר ממתין שיבקשו ממנו.

ארבעה צעדים קטנים:

- **מתכננים מראש:** מחלקים את המשימות כבר ביום חמישי.
- **לוקחים אחריות:** כל אחד משלים משימה מתחילתה ועד סופה.
- **יוזמים לבד:** לא מחכים שיבקשו; מתבוננים ורואים מה נחוץ.

• **מדברים בנחת:** גם בשעת לחץ שומרים על כבוד הדדי, כמאמר חז"ל בעניין ההכנות לשבת (שבת לד ע"א).

השבת מתחילה בלב

אפשר להעמיד שולחן מפואר ולהגיש מטעמים, ובכל זאת להיכנס לשבת כשהלב כבד. ואפשר לוותר על מנה אחת, על ניקיון מושלם ועל חלק מההכנות, ולזכות לקבל את השבת מתוך שותפות, כבוד ושלום.

אברהם אבינו מלמד אותנו שלא די לרצות לעשות טוב, צריך גם להזדרז לעשותו.

כי לכבוד שבת לא מספיק להכין את הבית. צריך להכין גם את הלב.

יש לכם שאלה בנושא זוגיות או שלום בית? אתם מוזמנים לשלוח אליי והיא עשויה להיות הנושא של המאמר הבא. הפרטים נשמרים בדיסקרטיות מלאה.

בברכת שבת שלום

הרב שלמה דויד הי"ו

יועץ נישואין ומשפחה - 0546598068

סיפורה המופלא של שולמית

שולמית היתה הבת הקטנה במשפחה שומרת מצוות בני יורק. הוריה העניקו לה הכל בשמחה ובאושר. עבורם היא היתה הבת ה"פרח" של המשפחה.

בגיל שבע עשרה כשחמה כבר אל היתה בחיים, נכנסה בה רוח שטות, שגרמה לה להתמרד. נגשה לאביה, כשבפיה בשורת איוב: "אבא, ביום ראשון הבא, אני יוצאת לטיול בהודו עם עוד כמה חברות". אביה נדהם: "להודו? מה יש לך לחפש שם?" והיא מתעקשת: "אבא, חבל על הזמן, אני נוסעת ואצטרך הרבה כסף!" "לפחות תגידי בעזרת ה'", הוא רטן.

באנחה כבדה קם מכיסאו והצטער שאשתו לא בחיים. בשדה התעופה, בטרם עלתה למטוס, עדיין ניסה אביה להניא אותה מכוונתה לטוס להודו: "שולי" קרא בקול נשבר, תגידי את האמת, מה בחורה דתיה מחפשת בהודו?!

לתדהמתו הרבה אמרה לו: "אבא אני נוסעת לחפש את ה"אמת" בהודו..." אביה לא האמין למשמע אזניו: "אמת בהודו? מה יש לחפש שם - בודהיזם? השתגעת לגמרי, או שזו בדיחה מרירה?" ושולי בפנים מאובנות משיבה: "לא אבא, אני רצינית, ואני מקווה שתסלח לי."

פני האב האדימו מכעס: "לסלוח לך? אחרי כל מה שנתתי לך? אחרי החינוך שאמא ז"ל העניקה לך, זאת "התודה רבה" שלך? אהבתי אותך עד הרגע הזה, שולמית. אך אם החלטת לזרוק את כל היקר והחשוב לי בחיים, איני רוצה להכיר בך יותר! לעולם לא אסלח לך!"

אלו היו המילים האחרונות ששולי שמעה מפי אביה. מאז חלפו שלוש שנים. שולמית הגיעה להודו, ועשתה ככל העולה על רוחה והחשיבה את חייה כמאושרים. רק חבל היה לה שכן נפרדה מאביה. ועל כך שהוא מתעלם מהטלפונים שלה, ואינו מגיב כלל למכתביה.

יום אחד, עת ירדה לקנות מצרכים בשוק, פגשה להפתעתה הרבה חברה שלמדה איתה בתיכון בניו יורק. תוך כדי הפגישה הלבבית והשמחה, הרצינו פני חברתה: "שולי, הצטערתי כששמעתי על אביך..."

"אבי? מה קרה לו?" שאלה שולמית בדאגה. חברתה הביטה בה כלא מאמינה: "מה זאת אומרת!! אביך נפטר מהתקף לב זמן קצר לאחר שעזבת, ליבו נשבר בגלל שנסעת להודו. מה, לא ידעת?"

מאז ששמעה על פטירתו של אביה, תקף אותה בכי ממושך, ומשהו קרה בתוכה. "אני רוצה לנסוע לישראל להתפלל" אמרה לחברתה. "ובהודו לא תוכלי להתפלל!"

"בהודו!! אני שונאת את הודו, שונאת את האלילים פה, לא רוצה לראות תימקום הזה יותר!" בעיניים מלאי דמעות ובקול צרוד מכבי אמרה: "אני רוצה לנסוע לכותל המערבי, חייבת להתפלל במקום הכי קדוש!"

שולי עזבה את הודו ומצאה עצמה בכותל המערבי, שריד בית מקדשנו מקום שממנו לא זזה השכינה מעולם...

אבל, האם מותר לה להתפלל כאן? היא שעזבה את הדת. היא שגרמה בנסיעתה להודו למות אביה היקר...

בהיסוס מה ובהתרגשות היא התקרבה אל הכותל, ליטפה את אבניו הסתורות, ספוגות דם והדמעות. הניחה את ראשה בין אבני הכותל הצוננות והחלה לכתוב...

על העבר... על ההווה... ועל העתיד הלז בערפל. מעל לכל, בכתה על כך שציערה כ"כ את אביה היקר לה מכל.

היכול פעם לסלוח לה? התוכל היא לסלוח לעצמה? דמעותיה זלגו ללא הפוגה. אשה שעמדה לצידה, והבחינה בכך, הציעה לה לכתוב על פתק את כל מה שמעיק עליה ולהניח בין אבני הכותל. ואכן התיישבה וכתבה: "אבא, אני כאן בירושלים עיר הקודש, ליד הכותל המערבי, אם נשמעת שומעת אותי, ורואה אותי מלמעלה אני מבקשת ממך, אנא! סלח לי. לא התכוונתי להכאיב לך. אני מבטיחה לחזור בתשובה וללכת בדרך של אמת ושלך. התוכל לסלוח לי פעם, אבא? מבתל האהבתך לעד שולמית". גל חדש של דמעות שטף את פניה, אך כעת היא הרגישה הרבה יותר טוב.

שולי חיפשה מקום בין אבני הכותל להניח את הפתק, אך בכל פעם שניסתה, הפתק נפל כאומר לה: סליחה, אין כאן מקום עבורך... היא החליטה להתאמץ יותר, לקחה כסא סמוך, נעמדה עליו וניסתה להכניס את הפתק קצת יותר בצד של הגברים ו... תודה לה! היא הצליחה. לא פתק אחר שהיה שם, נפל ארצה... שולי ירדה מהכסא, התכופפה ושלחה יד מתחת למחיצה כדי להחזיר את הפתק שנפל, למקומו. כשאחזה את הפתק בידה הבחינה שמשוהו על הפתק מבחוץ היה מוכר לה, שמה שולמית היה כתוב שם שחור על גבי לבן. שולי הפכה את הדף, כתב היד היה מוכר לה...

ליבה החל להלוט בקצב... כולה מרוגשת ונדהמת, היא מזהה שזה כתב ידו של אביה ז"ל... הסקרנות גברה על לבטיה, היא פתחה את הדף הצהוב, הדהוי והמרופט, ולעיניה הקרועות לרווחה נגלו המילים הבאות: "רבונו של עולם! אנא רחם על שולמית בת רבקה, בתי הצעירה שנסעה להודו. תשמור עליה שתישאר תמיד יהודיה נאמנה, אם יכולתי הייתי אומר לה: "שולי בתי, אני אוהב אותך. אני סולח לך מכל לבי, בתי הקטנה. כעסתי מאד שעזבת, אמרתי לך שלעולם לא אסלח לך. אך אני נשבע בזה שאני סולח לך מכל לבי. רק אני מתפלל להקב"ה שיחזיר אותך בתשובה שלמה. ושתתחנני בבוא היום עם בחורי יהודי, ירא שמים, ושיתנו לגדל לידים טהורים של תורה ומצוות". "מאביך האוהב אותך מאד, יעקב בן דינה".

שולי התעלפה מיד לאחר קריאת הפתק. לאחר שהעירו אותה, הזרזה להסתכל מהמקום והגיעה היישר למדרשה לבנות בירושלים. זמן מה מאוחר יותר זכתה להינשא לעולה בת ירא שמים ונולדו להם יעקב'לה בן השלוש ואחותו רבקה'לה בת השנה. הם זכו להיוולד בטהרה, לאמא צדקת בעלת תשובה צעירה שזכתה להקים בית נאמן בישראל, בית של תורה ומצוות, באחת משכונותיה של ירושלים עיר הקודש, בדיוק כפי שרצה והתפלל עליה אביה ז"ל.

האירוח של לוט לעומת זה של אברהם אבינו

פעם אחת נסע הגאון ר' יוסף דב הלוי סולוביצ'יק, בעל "בית הלוי", לעיר ברנוביץ.

בהיותו בדרך התחזק הקור, ולא ניתן היה להמשיך. לפתע, נראתה בצד הדרך אכסניה יהודית. ביקש הרב מהעגלון ללון באכסניה זו. הקיש הרב בדלת - ואין עונה.

ניגש העגלון והכה בדלת בכל כוחו, ולאחר זמן מה פתח להם בעל הבית את הדלת, והוא סר וצעף.

"אין לי מקום בשבילכם", אמר האכסנאי, "הכול תפוס!" "אורחים רמי מעלה עומדים לבוא לכאן."

"סלח לנו כבודו", אמר הרב, "אולם סכנת נפשות היא להמשיך בדרכים, אנא, בבקשה ממך, תן לנו מחסה."

לאחר הפצרות רבות הסכים האכסנאי שישארו בביתו, ומקום הקצה להם במסדרון ליד התנור.

ר' יוסף דב הדליק נר קטן, ומיד שקע בלימודו. לאחר זמן מה נשמעה שעטת סוסים בחוץ, לפני הבית נעצרה עגלה מהודרת, מהוסנה יצא האדמו"ר ר' אהרן מקוידניב וחסידיו. פתח האכסנאי את הדלת במאור פנים וקיבל בסבר פנים יפות את האדמו"ר ומלווי. נכנס האדמו"ר לבית, עבר במסדרון, והנה הוא רואה אדם שוכב על הרצפה.

הביט האדמו"ר באורח, הכירו, ומיד צעק בהתרגשות: "ר' יוסף דב! ר' יוסף דב! מדוע אתה שוכב על הרצפה?"

הבין האכסנאי מיהו האורח שנהג בו בזלזול, ולא ידע את נפשו מרוב צער ובושה. מיהר לבקש מחילה מאת הרב.

סלח לו הרב מיד, אולם, ביקש ממנו כי יבוא לביתו שבבריסק, שם ילמד כיצד יש להכניס אורחים...

כעת מיושב לי - הוסיף הרב ואמר - בפרשת וירא מוצאים אנו שני סיפורים נפלאים על הכנסת אורחים. האחד באברהם אבינו והשני בלוט. והנה, התורה מספרת ומשבחת את הכנסת האורחים של אברהם אבינו, ואילו את הכנסת האורחים של לוט, אין מזכירים כלל. אלא, אצל אברהם נדמו לו אורחיו כעריבים, ובכל זאת כיבד אותם אברהם בכל הכבוד וההדר, ואילו לוט, מיד כאשר באו לביתו ידע כי מלאכים המה... לקיים מצוות הכנסת אורחים במלאכים, אין זו גדולה!

אברהם אבינו וחינוך ילדיו

הקב"ה מעיד על אברהם אבינו "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט".

מדברי הקב"ה משתמע בפשטות, שזכותו של אברהם היא בשמירה על מידת הצדק והמשפט, והעובדה שהוא יחנך גם את בניו על ברכי ערכים אלו.

הסביר רש"י "כי ידעתיו - לשון חיבה" והסביר האו"ח הקדוש "פירוש, ידע ה' אברהם כי ישתדל עם בניו להטיב". הרה"ג ראש ישיבת פורת יוסף הרב יהודה צדקה ע"ה, כתב, שכל הניסיונות שתנסה אברהם אבינו, כבשן האש, לך לך וכו' - לא גרמו לכך שהקב"ה יגיד עליו "כי ידעתיו". ורק העובדה 'למען אשר יצוה את בניו' - היא שגרמה לביטוי חיבה מאת ה'.

יש המחנכים את בניהם לתורה ויראת שמים, אך יש המחנכים לא רק את הבנים אלא גורמים לכך שבניהם ילמדו את בניהם - 'ואת ביתו אחריו' ואז כל יוצאי חלציו הולכים בדרך התורה והמצווה.

ובזה זכה אברהם אבינו שיאמר עליו 'כי ידעתיו'.

"ויעש אברהם משה גדול ביום הגמל את יצחק"

בדרך כלל נתפרשה המילה הגמל במשמע של השלמת יניקה (רש"י, רד"ק). אולם התוס' (שבת קל) מביאים מפרקי דרבי אליעזר: "הגמל את יצחק - ביום ה"ג מל את יצחק, דהיינו ביום השמיני דמילה".

נמצא שהמשה הגדול היה ביום השמיני (ה+ג), ביום המילה.

ואפשר שהגמל כמו הגמר, בחילופי ל"ר. ביום שהושלם בו יצחק. אימתי מושלם האדם מישראל - בשעה שמסירים ממנו את העורלה, כאמור באברהם "התהלך לפני והיה תמים" (ז, א). תמים=שלם.

נמצא, שאותה תמימות ושלמות שזכה לה אברהם בהיותו בן תשעים ותשע, זכה בה בנו יצחק וכל תינוק מישראל בהיותו בן שמונת ימים. אלא שאצל אברהם קדמה ההליכה לפני ה' לברית השלימות - "התהלך לפני והיה תמים", ואילו אצל הנימולים מכאן ואילך קודמת הברית להתהלכות. וזו הברכה לרך הנימול, שיזכה לילך לפני ה' בתמימות כל ימי חייו.

(הרב יהודה שביב)

כל הישועות והברכות לניסים וטובות בכורי שתרמו לשעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"י יעקב בן אברהם ז"ל	פרנסה והצלחה אלי ועליזה מוסאי שיתברכו באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות ויררו נחת ושלווה מכל ילדיהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה	פרנסה ואחלופה אבי וחן הכני אושריאל-ליבידיה למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעליו בכל דרכיו ומעשיו ובכל למודיו ותזכו לחופתו ונחת ושלווה למשפחת חלילי	פרנסה והצלחה יצחק ושושנה מוסאי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחנית וגשמית בפרנסה טובה אושר הצלחה לילדיהם ובכל מעשיו ידיהם לשנים רבות טובות ונעימות	כל הישועות והברכות לשרון ושדוה ישראלי שתרמו לשעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תן בעדם, לרפואתם והצלחתם ובגשמות כל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות. להבדיל לע"י חיים ישראלי בן אברהם ז"ל	שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משרד בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"	רפואה שלימה למשה וירדיי כמשה אבינו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו חנה
פרנסה והצלחה אהרן וצביה זצ"ל שיתברכו בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה יזכו לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה באושר. והצלחה לילדיהם ולכל משפחתם	פרנסה והצלחה לבינה בת חנה-חנינה וינחם בן שושנה שמעה זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירפואה שלימה וברכה לחנה חנינה בת מסעודה	פרנסה והצלחה לרבינו דודקרא בת ובקה-רובי יוסף יה"ר שתזכה לזיווג חגון משרש נשמתה הסתורה מתוך בריאות אושר ושלווה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה	רפואה שלימה לשמאול דחיימי בביי ורחמייה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו ביבי	פרנסה והצלחה אלי וסוניה גואפה שיתברכו מפי בליוון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ונחת ושלווה לכל ילדיהם ומשפחתם	פרנסה והצלחה מרדכי ורחמייה גואפה שיתברכו באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות ויררו נחת ושלווה מכל ילדיהם יתגשמו כל משאלות ליבם	פרנסה והצלחה לע"י הצנועה והענינה מרים זכורה ונכונה בת שרה ורחמייה ז"ל חשבו פקידת שנתה

לע"י הצנועה והענינה רחל גוזל בת מריה ז"ל כא' חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענינה חורין אט שריינא בת מרים ז"ל כ"ח חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענינה פולט אבוקור בת עישה ז"ל כ"ח חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענינה יואל רוש בן ימנה ז"ל כ"ח חשון פקידת חודשו	למשפחת בכורי היקרה צוות "אברהם יגל" משתתף בצערם בפטירת הצנועה והענינה עדה טווא בכורי בת קאפי ז"ל נפטרה השבוע י"ב חשון נשגרת נחומיניו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים	למשפחת צנדי היקרה צוות "אברהם יגל" משתתף בצערם בפטירת הצנועה והענינה שלמה אנדי בן סאלס ז"ל נפטר השבוע י"ח חשון נשגרת נחומיניו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים	פרנסה והצלחה סידה ורחמייה זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב באושר בפרנסה טובה לשנים טובות ונעימות ויררו נחת ושלווה מכל ילדיהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה
---	--	--	--	--	---	--

שבת שלום ומבורך

לע"י צנחיה : בני-שרה לאיר בת אליהו ורבקה ז"ל כני יעקובי בת נורו-חנה וציון ז"ל פירוש שהקוהו בן זמנה ויהודה ז"ל אברהם נאמן בן מרים ז"ל שלום מוסאי בן רחל ושבטאי ז"ל שלמה נקריב בן סוליקה ואליהו ז"ל אליהו פורת בת סוליקה ואליהו ז"ל אתי (אסתר) בת לטיפה ז"ל	לע"י צנחיה : ליר מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אסתר אהרן בת גורו ויששכר ז"ל דורו ארשאבן ז"ל בן בהטיי שתחיה ישראל אוזן ז"ל בן מרים וחיים שיחיו ועקלה מנטי בת ברוכה ואברהם ז"ל אקלושה כחן בת משה ז"ל מזל בן-שושן בת זהרה ז"ל	לע"י צנחיה : בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובעלם ל- : שלמה לאיר בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראלי בן חנה מנב"ת יעקב אמונה בן חנה מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הויני בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שיה שרייב בן אריה ואירית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת
--	---	--	--